

DYBIDZBAN (12) *sb m*

a *pochylone*.

sg N Dybidzbån (10). ◊ *V* Dybidzbånie (1). ◊ *pl A* dybidzbåny (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Człowiek szukający okazji do pijaństwa, pijak (12) : Bo mu [młodzianowi krasnemu] ná áxámintne/ ízárłatne/ żupany Siłá wyfzło/ y owe prożne dybidzbany/ Co ich zánim rząd długi w nowey bårwie chodzi BielRozm 30.

a. *Nazwisko postaci literackiej (osoby dramatu) (11) : Perfony rozmawiájące. [...] LIZYCZOP Dibidzban BA- CHUSOWIE. PaxLiz A4; BOday fie ták zdrow trawił/ Bráćie Dibidzbanie PaxLiz C4, C4 [2 r.], C4v [2 r.], D [2 r.], D4v, E3v, E4.*

WK, BC